

54. Det var ved Helgoland, at sidst vi Fjenden saa.

(Søtræfningen ved Helgoland d. 9de Maj 1864.)

Moderato.

E. Horneman.

1. Det var ved Hel-go-land, at sidst vi Fjen-den saa, vi

sat-te Dam-pen op og bra-sed' paa, vi gjor-de klart til Slag, vi

hej-sed højt vort Flag, og der-paa gav vi ham det glat-te Lag.

2. Der var en Karl iblandt, og Schwarzenberg han hed,
Han fik af danske Gutter god Besked;
Han kan ha' længe godt af det, som han har faa't;
Thi vi skød Ild i Fyren nok saa flot.
3. Og den Gang Ilden slog omkring hans Fokkemast,
Han vendte Agterspejlet til i Hast;
Men ogsaa der han fik i samme Øjeblik
En Salve, saa han ud af Legen gik.
4. Radetzky var den anden Skudes Navn,
Den sejled samme Vej og søgte samme Havn,
Den trode vist, at vi var bleven altfor fri,
Vi skød med skarpt, det kunde den ej lie.
5. Nu tror jeg, Tysken har faaet nok af den Slags Spøg,
Endskønt han siger, at vi Flaget strøg;
Nej hør, min kjære Bro'r og husk nu ret mit Ord:
Vi stryger ej, naar Suenson er om Bord.
6. Hurra for Kongen og Hurra for alle Mand,
Som jager Tysken bort fra Danmarks Land!
For Tysklands flakte Fugl vi krybe ej i Skjul,
Hurra for Hejmdal, Jylland og Niels Juel!